

על הפרק.

לועידת הבורחים.

על משואות הועד הקובנאי שעבר ובמל, הולך ונוצר מוסד חדש, שיעמוד בקשר פנימי ותמידי עם הדיפוטמים שלנו וישמש באיכת הצבור העברי ומועצה קבועה לכל השאלות המעונות ברור ולבון וישוב חכמים.

ועדת הבורחים העומדת להקרא, צייכה לברוא מתוכה את המוסד רבי-הערך והאחריות הזה. וכאן מתעוררת השאלה החמורה: את מי נשלח ומי ילך לנו? סבורים אננו, כי הנסיון המר של פעולת הועד הקובנאי צריך להורות לחברי הועידה, איזו אנשים יכולים באמת להיות באידיכחנו ומי הוא הראוי וההגון לאצמלא זו. הועד הקובנאי, שמלך מעצמו ושהתכסה בעלייהתאנה של אספת עסקנים, לא קבל יפוי כח מאת העם לדבר בשמו ולנהל פוליטיקה מהפירה בשם כל העדה.

אנשים בלי פכחות פוליטיות, בלי ידיעה הגונה ובקאות בעניני העם, אלה שהיו מוגדרים ומפורשים מן הצבור העברי וההסתדרות הצבוריות ושהתמכרו רק אל מפלגת הקדאים ממכרת-יעבד, אנשים כאלה לא היו ולא יכלו להיות באיכת הצבור העברי כמובן העטמי.

צאו ושאלו במרכזי ההמונים העכריים, אם יודע אף אחד, מי הם חברי הועד הקובנאי, המדברים בשם הצבור והמתאמים לבאיכחו ודורשי טובתו.

לא ידע העם, מי הם דבריו אלה, מחוללי הפוליטיקה שלו וכמו כן לא ידעו אלה הדברים, מה צריך לעם הזה, המתענה תחת נטל משאוי, הם לא למדו לדעת את הדרישות הנכונות שהעם דורש מהדיפוטמים שלו ויועציהם ולא שמו לב לעתונות הישראלית שנלחמה תמיד עם תעתועיו של ועד זה.

כי למה נשלח את עצמנו? היהדות הרוסית ברובה לא הכתה ואינה מכה גם עתה לאיזו הקלות והנהות ממשיות מהפרלמנט הרוסי בתכונתו הנוכחית. כל אותם המכשולים והמעצורים שרפו את ידי הפוליטיקאים שלנו ידועים וגלויים גם לפנינו ואין אנחנו באים כלל בטרוניה עם ועד זה ועם הדיפוטמים שלנו, על אשר לא השיגו לנו זכויות אורחות ולאומיות בימי קומנו של המוסד מיום השלישה ליוני.

אך אם איאפשר היה להשיג זכויות, אפשר ואפשר היה לפרוא תגר על שליית זכויותנו ע"י הדומה עצמה. אפשר וצריך היה שישמע מעל במת מוסד

המחוקקים קולה של אומה מקופחת ונדרסת. וביחוד קשה היה להמנע מזה, בשעה שהשאלה העברית נתעוררה עיי אחרים שהשתדלו עוד להוסיף גזרות והגבלות. ואם גם אז הוסיפו הדיפוטמים שלנו לשתוק בעמיו שלהועד הקיבנאי, שמוטב היה לו שידבר מי שהוא אך לא שליח צבור שלנו, הרי זה יוספר לדורות ויהקק בספר דברי ימי מלחמת היהודים להשגת זכויותיהם לאות דלות רוחנית ועבדות פוליטית.

ולפיכך אנהנו אומרים לחברי הועידה דהאידינא: הוו זהירים בבחירה! ודעו שמוטב כי לא יהיה ועד כל עיקר משיתקים ועד מטעה ומתעה. ואם להעמיד מיסד יהודי אתם אומרים, צריך שיהיה המוסד הזה מוסד יהודי עממי באמת ושיהיו חבריו יהודים הקשורים בעמם. ידעו את מחסוריו ומנהלים פוליטיקה יהודית לאומית, פוליטיקה המקיפה את הצרכים המרובים של המוני העם והמשיקה על מאורעות הזמן והממסם מתוך אספקלריה יהודית-עולמית.

רק מוסד כזה הזונק מתוך העם ועומד אתו בקשר פנימי ובלתי נפרד יוכל לתת למבצת הדיפוטמים שלנו את הכח הנפשי להתגבר על בדידותם בויכח המברי ולשאת על עצמם באמונה ובאומץ את עול האחריות הגדולה כלפי העתיד בתור באי-כח אוכלוסי היהדות הגדולים.

